

РЕШЕНИЕ

№ 8156

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9924** по описа за **2023** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Л. Н. П. чрез процесуален представител адвокат Д. П. срещу Решение № 4036/27.08.2023 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 6437/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 14 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-022792/09.11.2022 г., издадено от началник група в ОПП-СДВР.

С посоченото НП на Л. Н. П. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 200 лв. на основание чл. 182, ал. 5, вр. с ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и оспорващият е лишен от право да управлява МПС за срок от шест месеца.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че неправилно нарушението е квалифицирано като системно. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Алтернативно се иска делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от

адв. П., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Не претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, както и тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 06.05.2022 г. в 11:29 часа, в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], с мобилна система за видеоконтрол на нарушенията тип ARH CAM SI с № 11743F0, била засечена скорост на движение от 91 км/ч на лек автомобил марка „БМВ“, модел „420Д“, с рег. номер СВ 3712 НС при разрешена максимална допустима скорост за населено място от 50 км./ч., т.е. превишение от 41 км/ч.

След извършена проверка в информационните масиви на МВР било установено, че процесният автомобил е собственост на „Порше Лизинг“ ЕООД, а негов ползвател е Л. П.. Същият бил призован лично да се яви в Отдел „Пътна полиция“ за целите на образуваната преписка, където пред органите на СДВР депозирал собственоръчно съставена и подписана декларация по чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, в която потвърдил, че на посочената дата лично е управлявал процесния автомобил.

Бил съставен АУАН с бл. № 027954/13.09.2022 г., препис от който бил връчен на нарушителя на 06.10.2022 г. срещу подпис. П. не се възползвал от правото си по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН и не подал писмени възражение по съставения му АУАН.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение е безспорно доказано, поради което е потвърдил последното.

Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено лично на касатора на 05.09.2023 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 19.09.2023 г. /вх. № 259148/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е не е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП въвежда забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в

населено място, поради което и въведеното по силата на закона ограничение е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства. В проведеното открито съдебно заседание на 01.12.2023 г. процесуалният представител на касатора е заявил, че не оспорва извършването на описаното в НП нарушение, а единствено неговото квалифициране като системно.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че е налице съществено разминаване във фактическото описание – цитираните санкционни актове, в АУАН и НП.

Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Касационният състав приема, че административнонаказващият орган е упражнил правомощието си по чл. 52, ал. 3 от ЗАНН, като е отстранил констатираната нередовност, касаеща непълното посочване в АУАН на издадени и влезли в сила електронни фишове, които същото лице е санкционирано за същото по вид нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Вярно е, че в НП са посочени три различни електронни фиша, които не съвпадат с описаните в АУАН, но това не представлява съществено процесуално нарушение и не нарушава правото на защита на наказаното лице, тъй като не е пречка същото да разбере за какво нарушение е санкционирано.

Касационният състав констатира, че от административнонаказващия орган не са представени доказателства относно датата на връчване, съответно датата на влизане в сила на посочените в НП електронни фишове. Съгласно чл.103, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН в тежест на административнонаказващия орган е да докаже обстоятелствата, описани в наказателното постановление. Липсата на доказателства за връчването на санкционните актове, посочени в НП не дава възможност да се направи безспорен извод, че констатираното нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП – превишаване на максимално разрешената скорост от 50 км/ч в населено място, е „системно“ по смисъла на чл. 182, ал. 5, вр. с ал. 1, т. 5 от ЗДвП. Съгласно чл. §6, т. 62 от ДР на ЗДвП, системно е нарушението, извършено три или повече пъти в едногодишен срок от влизането в сила на първото наказателно постановление или на първия електронен фиш, с който на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение. За да са налице основания за приложение на тази разпоредба, следва в НП да бъдат посочени данни за издадени електронни фишове или наказателни постановления, от които да се установява по категоричен начин, че са налице три или повече извършени нарушения от санкционираното лице в едногодишен срок от датата на влизане в сила на първото издадено НП или първия издаден електронен фиш. Освен това следва да бъде безспорно установено, кога са влезли в сила съответните санкционни актове, което в случая не е направено от административнонаказващия орган.

С оглед изложеното, неправилно от административнонаказващия орган е приложена санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 5 от ЗДвП, според която когато нарушението е системно, водачът се наказва с предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 6 месеца.

Предвид обстоятелството, че извършеното нарушение не се оспорва, като това изрично е заявено в съдебно заседание от процесуалния представител на касатора, касационният състав приема, че са налице предпоставки за преквалифициране на

установеното нарушение, което обаче не е в правомощията на касационната инстанция.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 7, т. 1, вр. с ал. 2, т. 4 от ЗАНН, дава възможност на първоинстанционния съд при еднородност на фактите и обстоятелствата и безспорно доказано извършване на нарушение и наличие на обвинение за такова нарушение, да измени НП като преквалифицира нарушението като извършено без квалифициращия му признак "системно", като в съответствие с това приложи закон за по-леко наказуемото нарушение - санкционната норма на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, която би била приложима в настоящия случай с оглед установения размер на превишението на скоростта, или ако бъде установен квалифициращ признак "повторност" и в съответствие с него се приложи отново закон за по-леко наказуемо нарушение в сравнение със санкционната норма на чл. 182, ал. 5 от ЗДвП, а именно тази на чл. 182, ал. 4, във връзка с, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

В този смисъл е т. 1 от Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия. Според задължителните указания, съдържащи се в т. 2 от Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия, в касационното производство по реда на глава дванадесета от АПК, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба. Според мотивите на посоченото тълкувателно решение, подведеният под административнонаказателна отговорност субект трябва да разполага в касационното производство с възможност за защита не само срещу съставомерните факти, установени от административно-наказващия орган, но и срещу тяхната правна квалификация, независимо дали тя е дадена от административно-наказващия орган или за първи път от районния съд.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в производството на основание чл. 226, ал. 3 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4036/27.08.2023 г., постановено по нахд № 6437/2023 г. СРС, НО, 14 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.

